

Végre nem érdem ma már a 'nincs'
Lassan eltűnik az az idő
Mikor az okosból kevés van
S a hülye már felejthető

Feszült célként felragyognak
Sok hamisvágy, rendjel
Összefüggést nem találok
A végső nagy renddel

Összecsapjuk fáradt tenyerünket
Reménysugár ha villan földön és égen

De lehet még, hölgyek és urak
Választani még mindig lehet
Vannak még bizonyos ki nem adott
Külvitorlás helyek

A túl kemény gerinc nem jó partner
Önmagát besűgja
Bukott ügyek elmaradnak
Az idő kemény rosta

Összecsapjuk fáradt tenyerünket
Reménysugár ha villan földön és égen

Oh, te egyszerű vendég
Az ajtóm mindig nyitva áll
Oh, te egyszerű vendég
Az asztalom mindig terítve vár
Oh, te egyszerű vendég
Az ajtóm mindig nyitva áll
Oh, te egyszerű vendég...

Leomló legenda, mégis fáj
Hisz vele éltünk, itt volt, létezett
Örülni nem tudok pusztulásán
A szegény ezerszer nyerhetett

Összecsapjuk fáradt tenyerünket
Reménysugár ha villan földön és égen

Oh, te egyszerű vendég (Hol az érdem?)
Az ajtóm mindig nyitva áll
Oh, te egyszerű vendég (Hol az érdem?)
Az asztalom mindig terítve vár
Oh, te egyszerű vendég (Hol az érdem?)
Az ajtóm mindig nyitva áll
Oh, te egyszerű vendég...

Oh, te egyszerű vendég (Hol az érdem?)
Az ajtóm mindig nyitva áll
Oh, te egyszerű vendég (Hol az érdem?)
Az asztalom mindig terítve vár
Oh, te egyszerű vendég (Hol az érdem?)
Az ajtóm mindig nyitva áll
Oh, te egyszerű vendég...